

Norsk Lovtidende.

Udgivet efter offentlig foranstaltning

ifølge lov af 1ste april 1876.

No. 21

Udgivet 19de juli.

1907

Kongelig resolution

27 juni.

af 17de juni,

hvorved departementet for de offentlige arbeider bemyndiges til at meddele approbation paa driftsreglement for Grimstad—Frolandbanen overensstemmende med et vedlagt udkast, saaledes at reglementet bliver gjældende indtil videre.

I henhold hertil har departementet under 27de juni d. a. approberet det i resolutionen nævnte udkast, der i det væsentlige er overensstemmende med det for Tønsberg—Eidsfosbanen gjældende, i Lovts 1ste afd. for 1901 side 495 indtagne reglement.

Grundlovsbestemmelse

16 juli.

til forandring af grundlovens § 112, 1ste og 2det punktum.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

Os er bleven forelagt det nu forsamlede, ordentlige stortings i overensstemmelse med grundlovens § 112 fattede beslutning af 11te juli 1907 til grundlovsbestemmelse til forandring af grundlovens § 112, 1ste og andet punktum, hvilken beslutning er saalydende:

Grundlovens § 112, 1ste og andet punktum skal herefter lyde saaledes:

Viser Erfaring, at nogen Del af denne Kongeriget Norges Grundlov bør forandres, skal Forslaget derom fremsættes paa første eller andet ordentlige Storting efter et nyt Valg og kundgjøres ved Trykken. Men det tilkommer først det første eller andet ordentlige Storting efter næste Valg at bestemme, om den foreslaaede Forandring bør finde Sted eller ei.

16 juli. Thi har Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antager og bekræfter denne beslutning som grundlovsbestemmelse.
Givet paa Kristiania slot den 16de juli 1907.

Under rigets segl.

Paa Hans Majestæt Kongens vegne,
efter bemyndigelse:

Chr. Michelsen. J. Løvland. Sofus Arctander.
Harald Bothner. Lehmkuhl. Otto Jensen. A. Berge.
Sven Aarrestad.

(L. S.)

Hesselberg.

16 juli.

Nr. 1.

LOV

angaaende forandringer i og tillæg til lovgivningen om
odelsretten og aasædesretten.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

At Os er bleven forelagt det nu forsamlede, ordentlige stortings beslutning af 2den juli d. a., saalydende:

§ 1. Efternævnte eiendomme er odelsfri, saaledes, at de ikke kan være gjenstand for odelsløsning:

1. Grund til anlæg af bergverker, fabriker og andre industrielle anlæg af enhver art — de i § 2 nævnte dog undtagne — med al den jord, som skjønnes under hensyn ogsaa til fremtidig udvidelse at burde være forenet med anlægget, herunder indbefattet grund til boliger for dettes eier, tjenestemænd og arbejdere.
2. Særskilt matrikulerede hustomter, hvor der bygges eller er bygget beboelseshus, naar grunden er udskilt og solgt af nærmeste odelsmand.
3. De i § 7 omhandlede eiendomme.

§ 2. Anlæg — navnlig for forædling af jord- eller skogsbrugsprodukter — som efter sin beskaffenhed, størrelse eller øvrige forhold maa ansees som et tilbehør til den jordeiendom, hvor anlægget er beliggende, følger med hensyn til odelsløsning samme regler, som for saadan eiendom foreskrevet.

§ 3. Agter nogen at faa eiendom, hvorpaa odel hviler, erklæret odelsfri for at anvendes paa saadan maade, som er anført i § 1 no. 1, saa kan han foranstalte spørgsmaalet afgjort ved lovligt skjøn.

Til skjønnet skal de odelsberettigede indkaldes ved stevning, som enten med sædvanligt varsel forkyndes for enhver af dem eller med 3 maaneders varsel kundgjøres paa den maade,

som er bestemt for mortifikationsstevninger angaaende heftelse paa fast eiendom. 16 juli.
Nr. 1.

Dersom skjønsmændene finder, efter de af sagsøgeren fremlagte oplysninger og planer, at det tilstrækkelig er godtgjort, at eiendommen ved den paatænkte benyttelse kan frigjøres for odel i kraft af ovenanførte bestemmelse, saa afgiver de kjendelse gaaende ud herpaa.

Begjæring om overskjøn kan af enhver af parterne indgives til sorenskriveren inden 4 uger fra underskjønnet. Til overskjønnet kan indstevning ske ved bekjendtgjørelse i Kundgjørelsestidende med 4 ugers varsel. Hvis stevningen forkyndes for hver enkelt modpart, gjælder de sedvanlige regler om varslets længde.

Vil eieren ved eiendommens anvendelse befølge planer, der væsentlig afviger fra de ved skjønnen forelagte, maa han for at opnaa sikkerhed mod odelsløsning i den udstrækning, hvortil nærværende paragraf giver adgang, optage tillægsskjøn i overensstemmelse med foranstaaende regler.

Efterat saadan kjendelse som nævnt er afgivet, kan eiendommen ikke løses med odel; er løsningssag allerede anlagt, skal den paa eierens forlangende hæves, mod at han erstatte løsningsmanden hans havte omkostninger.

De i denne paragraf omhandlede skjøn kan optages ogsaa efter arbeidets paabegyndelse.

§ 4. Skulde det ved udløbet af 3 aar fra den tid, der blev optaget hovedskjøn i henhold til foregaaende paragraf, vise sig, at det paatænkte anlæg ikke er for alvor paabegyndt, skal de odelsberettigede have adgang til at anlægge løsningssag angaaende eiendommen. Den her nævnte frist kan under særegne omstændigheder forlænges indtil 2 aar ved tilladelse, afgivet af vedkommende regjeringsdepartement inden fristens udløb.

I de her nævnte tilfælde maa odelspaatale være paabegyndt inden 3 aar efter udløbet af den førstnævnte frist eller i tilfælde af dennes forlængelse inden 3 aar efter forlængelsens udløb.

Løsningsberettigede er i disse tilfælde saavel de personer, der ved eiendommens afhændelse var odelsberettigede, som de senere inden den endelige løsningsfrists begyndelse fødte medlemmer af slekten, forsaavidt disse efter de sedvanlige regler kan erhverve odelsret.

§ 5. Hvis eier af jord, der paa grund af anlæg eller bebyggelse af den i § 1 nr. 1 og 2 omhandlede art er undtagen fra odelsløsning, ønsker at erhverve retslig afgjørelse herfor, har han adgang til ved skjøn at faa jorden erklæret odelsfri. Om skjønnen og dets tilstevning samt om muligt overskjøn gjælder de i § 3 givne regler.

§ 6. Ifald et industrielt anlæg med den jord, som ifølge § 1 nr. 1 antages at burde være forenet med dette, ikke er

16 juli. skyldsæt som en særskilt eiendom, men udgjør del af en større, Nr. 1. saa skal det skjøn, som faar at træffe afgjørelse om anlæggets odelsfrihed, efter forlangende af en af parterne, fastsætte grænserne for den del af eiendommen, som bør høre sammen med anlægget. Denne del bør uopholdelig særskilt skyldsættes.

§ 7. Saafremt eiendom, hvorpaa der hviler odel, agtes erhvervet af staten eller en kommune, og det er af særegen interesse for det offentlige, at erhvervelsen sker uden hinder af odelsret, kan kongen bestemme, at saa skal ske.

Bestemmelsen kan gøres afhængig af, at eiendommen inden en nærmere angiven frist bliver undergivet den paatænkte benyttelse, eller at dertil sigtende bygningsarbejder eller andre foranstaltninger inden en saadan frist i et vist omfang bliver foretagne. Opfyldes ikke det satte vilkaar, begynder sedvanlig odelsløsningsfrist at løbe fra det i beslutningen satte tidspunkt; berettigede til løsning er i dette tilfælde saavel de personer, der ved eiendommens afhændelse var odelsberettigede, som de senere inden løsningsfristens begyndelse fødte medlemmer af slegten, forsaavidt disse efter de sedvanlige regler kan erhverve odelsret.

Forinden saadan tilladelse som oven omhandlet meddeles, skal spørgsmaalet have været forelagt til udtalelse for nogen af de til eiendommen nærmest odelsberettigede, som har bekjendt opholdssted inden riget, saavelsom for amtsudvalget i det distrikt, hvor eiendommen er beliggende, og tillige for vedkommende herredsstyre.

Er odelsdag allerede anlagt før bestemmelsens afgivelse, stanses ikke sagen derved.

§ 8. Denne lov træder i kraft straks.

Er der paa den tid, loven træder i kraft, indtraadt adgang for nogen til at gjøre gjældende odelsret til en eiendom, som omhandles i denne lov, da skal den lovgivning, som nu staar ved magt, fremdeles gjælde med hensyn til hans adgang til at løse og til, hvad der er løsningsret undergivet. Men han maa da, ifald forældelse ikke er begyndt at løbe, førend loven traadte i kraft, anlægge løsningssag inden 3 aar efter den tid; gjør han ikke det, skal loven anvendes ogsaa overfor ham.

Thi har vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antager og bekræfter denne beslutning som lov under rigets segl.

Givet paa Kristiania slot den 16de juli 1907.

Paa Hans Majestæt Kongens vegne,

efter bemyndigelse:

Chr. Michelsen.

J. Løvland.

Sofus Aretander.

Harald Bothner.

Lehmkuhl.

Otto Jensen.

A. Berge.

Sven Aarrestad.

(L. S.)

Lov

16 juli.

Nr. 2.

indeholdende tillæg til og forandring i lov af 29de april 1899 angaaende befordring af meddelelser ved hjælp af telegraflinjer og lignende anlæg.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

At Os er bleven forelagt det nu forsamlede, ordentlige stortings beslutning af 2den juli d. a., saalydende:

§ 1. Paa skibe, der fører norsk flag, og som ikke tilhører den norske orlogsmarine, maa, saavel inden- som udenfor rigets grænser, stationer eller indretninger for telegrafering eller telefonering uden traad kun anbringes og drives efter forud indhentet tilladelse, der meddeles af kongen eller den, han dertil bemyndiger, paa visse fastsatte vilkaar og for et nærmere angivet tidsrum. Tilladelsen kan naarsamhelst tilbagekaldes, naar de opstillede vilkaar ikke overholdes.

Paa skibe, der fører fremmed flag og befinder sig paa norsk sjøterritorium, maa — selv om der for samme haves tilladelse fra det fremmede lands myndigheder — telegrafering og telefonering uden traad kun ske under iagttagelse af de bestemmelser, som herom fattes af kongen eller den, han dertil bemyndiger, af hvem forøvrigt al telegrafering eller telefonering fra saadanne skibe kan forbydes, forsaavidt omstændighederne kan skjønnnes at kræve dette.

§ 2. De i lov af 29de april 1899 under § 1, 2det passus, nævnte undtagelser vedrørende driften af anlæg, som kun benyttes af en kommune eller privatmand til eget brug, eller som jernbanerne udfører af hensyn til sin egen drift, gjælder ikke, forsaavidt angaar driften af anlæg for telegrafering eller telefonering uden traad.

§ 3. Overtrædelser af foranstaaende bestemmelser straffes paa den i lov af 29de april 1899 § 6 omhandlede maade.

Thi har Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antager og bekræfter denne beslutning som lov under rigets segl.

Givet paa Kristiania slot den 16de juli 1907.

Paa Hans Majestæt Kongens vegne,
efter bemyndigelse:

Chr. Michelsen. **J. Løvland.** **Sofus Arctander.**
Harald Bothner. **Lehmkuhl.** **Otto Jensen.** **A. Berge.**
 Sven Aarrestad.

(L. S.)

Hesselberg.

16 juli.
Nr. 3.

Lov

om handelsnæring.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

At Os er bleven forelagt det nu forsamlede, ordentlige stortings beslutning af 10de juli d. a., saalydende:

Første kapitel.

Kjøbmandshandel.

§ 1. Naar ikke andet udtrykkelig er sagt i denne lov, udkræves handelsret som kjøbmand af den, som for egen regning, selv eller gennem andre, vil handle med dertil indkjøbte varer eller drive kommissionshandel, handelsagentur, boghandel, vekseler- eller bankforretning.

Dette gjælder ogsaa forbrugsforeninger, selv om de indkjøbte varer bare sælges til foreningens medlemmer.

Bankindretninger, som er oprettet ved lov eller er offentlig godkjendt, tiltrænger ikke handelsret.

Uden handelsret kan hvemsomhelst give en kjøbmand varer i kommission.

§ 2. Næringsbrev paa kjøbmandshandel (handelsbrev) meddeles fuldmyndige indvaanere af riget efter skriftlig søknad. Denne skal være ledsaget af:

enten: vidnesbyrd om, at ansøgeren i mindst 3 aar — indenlands eller udenlands — har været fuldmægtig, handelsreisende, handelsbetjent eller kontorist ved nogen af de forretninger, som er nævnt i § 1, eller ved en industriel virksomhed, eller at han i samme tidsrum har været farmaceut ved indenlandsk apotek;

eller: afgangsvidnesbyrd fra en skole med bogholderi som fag; skolen maa være godkjendt dertil af vedkommende departement;

eller: vidnesbyrd fra to troværdige personer, som i mindst fem aar har drevet og fremdeles driver nogen af de forretninger, som er nævnt i § 1, eller nogen industriel virksomhed, om at han har fornøden kyndighed i handelsbogholderi (jfr. § 11). Dette vidnesbyrd skal være udfærdiget efter forskrift, fastsat af vedkommende departement.

Med indvaanere af riget menes i denne lov enhver, som har opholdt sig i landet uafbrudt i mindst 1 aar og fremdeles er bosat her.

§ 3. Handelsbrev udfærdiges i kjøbstad og ladested af magistraten, paa landet af lensmanden, mod den godtgjørelse, som sportelloven fastsætter, og indføres i en godkjendt bog.

Om handelsbrevets udstedelse sendes straks underretning til 16 juli. politimesteren, hvis denne ikke tillige er magistrat, og paa landet til ordføreren. Nr. 3.

Opsigelse af handelsbrev foregaar hos den myndighed, som har udfærdiget det.

§ 4. Udelukket fra at opnaa handelsbrev er enhver, som ved dom for strafbar gjerning er frakjendt statsborgerlige rettigheder eller er i det tilfælde, som grundlovens § 52 a nævner.

Handelsbrev kan heller ikke meddeles skibsførere, lodser, embedsmænd, politiets og toldvæsenets tjenestemænd, apotekere og offentlig godkjendte vragere. Det samme gjælder den, som lever i egteskab med nogen, som har en af disse stillinger. Fritagelse fra forskrifterne i dette led af paragrafen skal dog kunne gives af kongen eller den, han overdrager det til.

§ 5. Handelsbrev kan løses hvorsomhelst i riget, i eller udenfor bostedskommunen, men ikke i mere end én kommune paa samme tid. Handelsbrevet giver ret til handel fra ét fast udsalgssted eller andet forretningssted i den kommune, som det lyder paa. Bankvirksomhed kan dog med hjemmel af samme handelsbrev udøves samtidig i flere kommuner og fra flere forretningssteder. Ligesaa skal samvirkende (kooperative) handelselskaber have ret til at have mere end et udsalgssted i næringskommunen, dersom de bare sælger til sine medlemmer, naar vedkommende handelsselskab løser handelsbrev for hvert enkelt udsalgssted.

En købmand kan have kontor paa et andet sted i næringskommunen end udsalgsstedet; men han maa da ikke levere varer fra kontoret. Solgte varer kan leveres fra pakboder eller andre oplagssteder, selv om disse ligger adskilte fra udsalgsstedet. Det er forbudt købmænd at lade varer falbyde ved ombæring eller udenfor markedstiden at udstille varer til salg paa offentlige steder.

Naar en forretning aabnes eller flyttes indenfor næringskommunen, skal vedkommende melde det til politiet.

§ 6. Købmand kan ikke opnaa nyt handelsbrev i nogen anden kommune, før han har opsagt sit tidligere handelsbrev, og der er gaaet et aar, siden dette blev udstedt.

Hvis ikke særlige omstændigheder maatte tale derimod, skal et opsagt handelsbrev, med fornøden paategning af næringskommunens magistrat eller lensmand, gjælde som sikkerhed for, at ansøgeren fylder de vilkaar, som er nævnt i § 2.

Fritagelse fra forskriften i denne paragrafs første led kan gives af kongen eller den, han overdrager det til.

§ 7. Den handelsret, som tilkommer en købmand, gaar over paa hans enke, om hun ikke selv allerede før har handelsret. For at hun skal kunne vedblive at udøve den han-

16 juli. delsrct, hun saaledes har faaet, maa hun inden 6 maaneder
 Nr. 3. efter mandens død godtgjøre for den myndighed, som er nævnt
 i § 3, enten at hun fylder vilkaarene i § 2 (jfr. § 4), eller at
 hun driver sin forretning gennem fuldmægtig, som fylder disse
 vilkaar. Arving over 18 aar kan drive forretningen, indtil han
 bliver fuldmyndig, naar det sker gennem fuldmægtig, som
 godtgjør, at han fylder de nævnte vilkaar.

§ 8. Dersom ansvarlige selskaber og kommanditselskaber
 (derunder ogsaa kommanditaktieselskaber) skal kunne drive nogen
 virksomhed, som kræver handelsret, maa enhver deltager, som
 har ret til at tegne selskabets navn, have handelsbrev i ved-
 kommende kommune. Ingen af disse kan da samtidig udøve
 sin handelsret paa anden maade.

Aktieselskaber og andre selskaber med begrænset ansvar
 kan meddeles handelsbrev og drive handelsnæring, saalænge en
 deltager, som er medlem af styret, fylder vilkaarene i § 2,
 jfr. § 4. Hvem dette er, skal til enhver tid være opgivet for
 den myndighed, som har udstedt handelsbrevet.

Hvis de selskaber, som er nævnt i forrige led, bruger
 forretningsfører eller disponent, skal ogsaa han fylde de samme
 vilkaar.

Som selskab med begrænset ansvar regnes ethvert sel-
 skab med flere end 20 medlemmer eller med skiftende med-
 lemstal eller skiftende kapital, selv om dets medlemmer er fuldt
 ansvarlige.

Om samvirkende selskab ifølge § 5 løser mere end ét
 handelsbrev i næringskommunen, er det nok, naar ét medlem
 af selskabets styre og i tilfælde dets forretningsfører fylder
 vilkaarene i § 2, jfr. § 4.

§ 9. Kjøbmænd skal betale en aarlig afgift til nærings-
 kommunen af kr. 25,00 uden fradrag i sine andre skatter.
 Dette gjælder, selv om de ingen forretning driver, eller er bo-
 sat udenfor næringskommunen. Afgiften forfalder inden udgan-
 gen af januar maaned. Det første aar betales afgiften fuldt ud,
 naar handelsbrevet løses, enten det er før eller senere i aaret.
 Afgiften kan inddrives ved udpantning. Hvis udpantning faa-
 fængt er afholdt, og afgiften ikke er betalt inden en maaned
 derefter, er handelsbrevet sat ud af kraft.

I de handelsselskaber, som er nævnt i § 8, første led,
 skal disse forskrifter gjælde alle dem, som har handelsbrev.

§ 10. En kjøbmands døds- eller konkursbo har ret til
 at udsælge de varer, boet sidder inde med ved dødsfaldet eller
 konkursens aabning, og dødsboet har desuden ret til i løbet af
 et aar at sælge varer, som er indkjøbt til udfyldning.

Ingen konkursskyldner har ret til at udøve anden han-
 delsrct som kjøbmand end kommissionshandel eller handelsagen-

tur, før boet er sluttet, eller akkord er stadfæstet af skifte- 16 juli.
retten. Nr. 3.

§ 11. Det paaligger enhver købmand at føre bøger, som skal vise, hvorledes forretningen gaar, og pengene bruges. Bogførslen skal altid give oplysning om, hvad der af penge eller varer er udtaget til købmandens og hans families brug. Der skal i det mindste føres dagbog eller kladdebog, kassebog og regnskabsbog for fordringshavere og skyldnere (kontobog). Disse bøger skal være indbundet, og siderne eller bladene nøiagtig numereret, før de tages i brug. Det, som er skrevet i bøgerne, maa ikke gjøres ulæselig. Heller ikke maa noget blad rives ud.

Naar forretningen aabnes, skal alle eiendele og gjældsforpligtelser opføres. Hvert aar foretages nøiagtig afslutning af bøgerne. Derefter skal formuesstillingen (status) indføres i en særskilt bog og underskrives af forretningens eier, eller om der flere ansvarlige deltagere, af dem alle. I aktieselskaber og andre selskaber med begrænset ansvar (jfr. § 8, næstsidsste led) skal formuesstillingen underskrives af styret.

Ved opgjøret af formuesstillingen maa udestaaende krav og andre eiendele ikke sættes høiere end til deres sandsynlige værdi. Krav, som er blevet for gamle eller ikke kan ventes indfriet, maa ikke medtages. Hvert aar skal optages fortegnelse over varerne. Det paaligger enhver købmand i 10 aar at gemme sine handelsbøger, deriblandt ogsaa den bog, som indeholder formuesopgjøret, med tilhørende varefortegnelse, modtagne forretningsbreve og kopibøger, dersom saadanne er ført.

I aktieselskaber og andre selskaber med begrænset ansvar er styrets medlemmer ansvarlige for opfyldelsen af de pligter, som denne paragraf foreskriver.

Andet kapitel.

Salg af varer af egen tilvirkning. Haandverkeres udvidede salgsret.

§ 12. Indvaanere af riget har ret til frit at afsætte de varer, som de her i riget selv har tilvirket eller ladet tilvirke, naar de iagttager følgende regler:

- a. Fast udsalgssted kan tilvirkeren bare have ved sin bolig i hjemstedskommunen og der, hvor tilvirkningen er foregaaet. Enhver, som har haandverksborgerskab eller næringsbrev paa haandverk, fabrikanter og verkseiere skal dog have ret til at have endnu ét fast udsalgssted i by, naar de gjør melding derom til politiet. For haandverkere gjælder dette bare i den by, hvor de driver sit haandverk.

- 16 juli. b. Salg ved omførsel af varer af egen tilvirkning er udenfor
Nr. 3. tilvirkerens hjemstedskommune og tilgrænsende kommuner
undergivet reglerne i § 19, sidste led.

§ 13. Enhver, som har haandverksborgerskab eller næringsbrev paa haandverk, kan med hjemmel heraf ogsaa sælge varer, som er tilvirket af andre, naar de er af samme slag, som de han selv tilvirker, eller er ting, som sedvanlig hører med til saadanne varer. Til næringsdrivende i samme fag kan han endvidere sælge redskaber og raaemner, som bruges i hans næringsdrift. Den handelsret, som efter denne paragraf tilkommer en haandwerker, kan bare udøves, saa længe han kan godtgjøre at drive haandverksvirksomhed, og maa foregaa fra hans faste udsalgssted eller, hvis han ifølge § 12 har flere udsalgssteder, fra ét af disse.

Tredie kapitel.

Optagelse af bestillinger.

§ 14. Ret til selv eller gennem andre at tinge bort varer har:

- a. Indvaanere af riget, naar det gjælder frihandelsvarer og varer, som de her i riget har virket eller ladet virke.
- b. Rigets kjøbmænd. Udenfor næringskommunen skal det dog bare være dem tilladt at tinge bort saadanne varer til kjøbmænd og andre næringsdrivende, som disse omsætter eller bruger som redskaber og raaemner i sin virksomhed.
- c. Handlende og tilvirkere, som ikke er indvaanere af riget, i samme udstrækning som kjøbmænd har udenfor sin næringskommune.

Salg af medbragte mønstre og prøver maa bare foregaa efter de regler, som nedenfor er givet om salg ved omførsel.

§ 15. Handelsreisende, som ikke er indvaanere af riget, pligter at løse handelspas, dersom de med eller uden prøver, for egen eller andres regning, vil indlede eller afslutte handel om varer, som skal leveres fra udlandet.

Handelspasset skal løses hos stedets politimyndighed, naar den reisende kommer til riget, eller før han begynder sin virksomhed. Det udfærdiges bare for et eller flere tidsrum paa 30 dage, regnet fra den dag, passet udstedes. Det betales forskudsvis med en afgift til statskassen, regnet efter hundre kroner for 30 dage. Paa ethvert sted, hvor forretninger søges indledet, skal handelspasset forevises for politiet, som uden godtgjørelse giver det paategning herom.

Fjerde kapitel.

16 juli.
Nr. 3.

Salg ved auktion.

§ 16. Det er enhver tilladt ved auktion at foretage de salg, som han efter denne lov har ret til uden auktion.

Kjøbmandsvarer og ubrugte varer, som er tilvirket ved haandverk eller industri, maa dog ikke sælges ved auktion. Under særlige omstændigheder kan vedkommende amtmand efter søknad give tilladelse hertil.

Ting, som er givet til velgjørende eller almenyttige oie-med, kan frit sælges ved auktion.

Strandede eller havarerede varer kan, selv om eieren ikke har handelsret, sælges ved auktion paa det sted, hvor de er ført iland, eller hvor amtmanden efter særskilt søknad tillader det.

De varer, som et døds- eller konkursbo har ved dødsfaldet eller konkursens aabning, eller som indehaves af en handelsmand eller haandwerker, som vil slutte med sin forretning, og som derfor opsiges sit næringsbrev, kan uhindret af denne lov sælges ved auktion i næringskommunen og udenfor den paa det sted, hvor varerne da var.

Ligeledes kan auktion bruges i alle tilfælder, hvor nogen har ret til uden særskilt hjemmel at sælge ting, som tilhører en anden; endvidere, hvor salg sker til opløsning af sameie, eller hvor man sælger ting, som en anden har krav paa, men udlader at modtage.

De forskrifter, som fastsætter, at salg i visse tilfælder skal foregaa ved auktion, forbliver i kraft.

Femte kapitel.

Udførselshandel.

§ 17. Ret til udførsel til fremmede land af indenrigske varer og af udenrigske varer, som har været omsat her i riget, tilkommer bare indvaanere af riget. Udførselsretten er undergivet følgende nærmere forskrifter:

- Uden handelsret kan udføres: Frembringelser af jord-, have- og husdyrbrug — ikke hermetik — vildt, vilde bær og blomster, fersk fisk, is, ertser og sten.
- Den, som har salgsret som tilvirker eller kjøbmand, kan udføre de varer, salgsretten omfatter.
- Fører af norsk fartøi kan i dette udføre varer, som tilhører ham selv.

For at en kjøbmand skal kunne drive udførsel udenfor næringskommunen, maa han paa det fremmede sted lade sig indskrive hos magistraten eller paa landet hos lensmanden, som

16 juli. meddeler ham vidnesbyrd om udførselsret. Dette betales som Nr. 3. handelsbrev efter § 3.

Den, som ikke er indvaaner af riget, kan ikke melde varer til udførsel som fuldmægtig for nogen anden.

Sjette kapitel.

Frihandel.

§ 18. Frihandel kan bare udøves af rigets indvaanere.

Helt fri er handelen med frembringelser af have- og jordbrug i naturlig tilstand, vilde bær og blomster, ved og trævirke, torv og torvstrø, is, levende og slagtede dyr, ugarvede huder og skind, kødvarer, vildt og fjærfæ, fisk og fiskevarer, tillaget mad — ikke hermetik — egg, melk og fløde, natursmør, ost, bager- og konditorvarer.

I smaat er handelen fri med mineralvand, som ikke indeholder gifter, alkoholfrit øl, fyrstikker, saape, penne, blæk, brevpapir, konvolutter, blyanter og lak, salt, petroleum, kul og koks.

Varerne maa ikke af frihandlerne være indført fra udlandet.

Hermed er dog ikke gjort nogen fravigelse fra forskrifterne om de faste udsalgssteder, haandverkere har tilladelse til at have (§ 12), eller om udførselshandelen (§ 17).

Skolebøger og andre skolesager kan lærere paa landet sælge til vedkommende skoles elever.

Syvende kapitel.

Salg ved omførsel.

§ 19. Ved omførsel kan enhver indvaaner af riget sælge følgende varer:

- a. Sten, sand, mursten, kalk og andet lignende bygningsvirke, pottemagerarbeide, fiskeredskaber, baade, baadtilbehør og forarbejdede tøndebaand af træ.
- b. Varer, som han kan godtgjøre er frembragt ved indlandsk landbrug eller fiske.

Til omførselshandel regnes ogsaa salg fra jernbanevogn, fartoi eller baad, midlertidig herberge, boder og telte, som er midlertidig opført eller kan flyttes, eller fra andet oplag eller udsalgssted, som sælgeren bare bruger til enkelte tider af aaret.

Omførselshandel efter denne paragraf maa ikke drives fra samme udsalgssted længere end 2 maaneder i et træk eller i samme kalenderaar mere end 4 maaneder ialt. Saafremt om-

førselshandelen varer over fjorten dage, skal sælgeren melde 16 juli.
det til politiet. Nr. 3.

§ 20. Udenrigske varer, som er indført her til riget, kan hvemsomhelst, fra det fartøj, den baad eller jernbanevogn, som varen er indført i, sælge til rigets kjøbmænd og til andre næringsdrivende inden riget, som omsætter eller bruger saadanne varer i sin virksomhed.

§ 21. Varer, som sælgeren godtgjør er tilvirket ved indenlandsk husflid, — dog ikke færdige klæder og skotøj — kan indvaanere af riget sælge ved omførsel efter skriftlig tilladelse af politiet. Det samme gjælder ubrugte trykte bøger. Tilladelsen udstedes for kalenderaaret og for det enkelte politidistrikt eller dele deraf. Den maa altid føres med og forevises, naar det kræves. Den kan naarsomhelst tilbagekaldes, dersom politiet finder grund dertil.

§ 22. Udenfor de tilfælder, som er nævnt i §§ 12 b, 18, 19, 20, 21, 24 og 25, kan omførselshandel bare foregaa paa landet i Nordlands, Tromsø og Finmarkens amter og bare i de af disse amter, hvor det bliver fastsat af kongen efter vedkommende amtstings forslag.

Den, som vil drive slig handel, skal hertil løse et næringsbrev, som skal lyde paa vedkommendes navn og gjælder for kalenderaaret. Næringsbrevet udfærdiges uden godtgjørelse af politimesteren (fogden), i byerne magistraten paa vedkommendes hjemsted. Den handlende skal altid føre det med sig og fremvise det, naar det kræves.

Næringsbrev paa omførselshandel meddeles bare fuldmyndige indvaanere af riget. Det bør ikke tilstaaes nogen, som har overskredet den næringsret, han før har havt, eller har gjort sig skyldig i strafbar gjerning, som kan medføre høiere straf end pengebod, eller som kan mistænkes for at være løsgjænger eller tigger. Under de samme omstændigheder kan den politimyndighed, som har udstedt næringsbrevet, naar som helst tilbagekalde det, ligesom det stedlige politi ved paategning kan sætte det ud af kraft indenfor sit embedsomraade.

I hvert amt, hvor næringen agtes udøvet, skal næringsbrevets indehaver uden fradrag i sine andre skatter betale en afgift til amtskommunekassen af ikke under kr. 25,00 og ikke over kr. 200,00 efter amtstingets afgjørelse. Afgiften kan indenfor disse grænser fastsættes til forskellige beløb efter handelens art, udøverens hjemsted i eller udenfor amtet eller andre lignende omstændigheder. Den maa være indbetalt til nærmeste lensmand i vedkommende amt og paategning derom paaført næringsbrevet, før handelen kan begynde. For dette tilkommer lensmanden kr. 2,00 af den næringsdrivende.

16. juli. Uhindret af denne paragraf kan den, som indenfor ved-
 Nr. 3. kommende kommune driver handel enten som købmand eller
 som tilvirker efter § 12, bruge til fast udsalgssted en bod
 eller lignende, som er midlertidig opført eller kan flyttes. Lige-
 saa skal hans udsalgssted gjælde som fast, selv om han bare
 bruger det en kortere tid.

§ 23. Guld- og sølvsager, smykker, spillekort, lommeure
 og lægemidler maa ikke sælges ved omførsel.

§ 24. Den salgsret, som tilkommer nogen efter denne
 lov, kan ogsaa udøves paa ethvert offentligt marked, naar det
 gjælder ting, som det er tilladt at sælge paa markedet. Den,
 som driver omførselshandel efter § 22, har dog bare salgsret
 paa offentligt marked indenfor det amt, hvor han ifølge sit
 næringsbrev har ret til at handle.

De nærmere regler om markedshandel og om afgift for
 den fastsættes ved kommunal vedtægt.

§ 25. Naar det ikke strider mod kommunal vedtægt,
 kan politiet give tilladelse til ved omførsel inden vedkommende
 kommune at sælge blade, billeder, festtegn og andre smaating
 og til ved enkelt leilighed i velgjørende eller almennyttigt øie-
 med at sælge ting, som er indkjøbt dertil. Tilladelsen kan
 enten være almindelig eller gjælde for enkeltmand. Saadan
 handel skal være underkastet de regler, som er givet derom i
 vedtægt eller af politiet.

Paa samme maade kan tilladelse gives til at sælge blade,
 tidsskrifter, reiselæsning, frimerker og brevkort fra udsalgsboder
 paa gade, plads eller privat jernbane- eller sporveisstation.

Uden kommunal vedtægt kan sligt salg tillades af jern-
 banestyrelsen paa statsbanernes stationer og af poststyrelsen
 paa postskibene.

Ottende kapitel.

Visse særskilte slags handel.

§ 26. Gifter og apotekvarer maa bare sælges fra rigets
 apotek, naar ikke andet udtrykkelig er fastsat i denne lov.

Det tilkommer kongen at fastsætte, hvad som skal regnes
 for gifter og apotekvarer, og i hvilken udstrækning dette skal
 gjælde for hver enkelt vare. Forslag derom skal forud være
 afgivet af et udvalg, som opnævnes af kongen, og som skal
 sammensættes af 2 apotekere og 3 andre medlemmer, tilhørende
 handel og industri. De forskrifter, som saaledes bliver fastsat,
 skal paa samme maade undergives et gennemsyn hvert 10de
 aar. Udvalgets forslag skal kundgjøres mindst 3 maaneder,
 før kongen fatter sin afgjørelse.

Paa samme Maade skal det fastsættes, hvad som skal
 regnes til den afdeling af gifter, som er nævnt i § 27 a, og

hvilke ting der skal kunne sælges baade af apotekere og af 16 juli.
kjøbmænd. Nr. 3.

Kongen eller den, han overdrager det til, kan gjøre saadanne ændringer i de udfærdigede forskrifter, som i tiden mellem hvert gennemsyn viser sig nødvendige, og tillige afgjøre, om nye ting, som efter sidste gennemsyn er kommet i handelen, skal komme ind under apotekeres salgsret eller enehandel.

Naar det efter denne paragraf fastsættes, hvad som skal komme ind under apotekeres enehandel, skal det have for øie, at der ikke bliver gjort større indskrænkninger i handelen med stoffer, som bruges til kunst, husflid og industri, end sundhedshensyn kræver.

Denne paragraf skal ikke være til hinder for, at der fra apotek sælges ogsaa andre ting end de, som her er nævnt, naar de bruges i sundheds- eller sygepleie.

§ 27. For salg af apotekvarer og gifter udenfor apotek skal gjælde følgende forskrifter:

- a. Med politiets tilladelse kan kjøbmænd sælge gifter, som ikke er særlig farlige, og som i større udstrækning har teknisk anvendelse.
- b. Med vedkommende departements tilladelse kan alle slags gifter og apotekvarer sælges af kjøbmænd, som har de egenskaber, som kræves for at blive apoteker, eller som paa anden maade har godtgjort, at de har den nødvendige uddannelse og varekundskab.

Det salg, som er nævnt i denne paragraf, kan bare foregaa til andre kjøbmænd, som har ret til at sælge vedkommende ting, og til apotekere, fabrikanter eller andre industridrivende, som bruger dem i sin virksomhed, og til bestyrere af offentlige laboratorier og videnskabelige indretninger, som ikke er sygehus eller pleiehjem. Tilvirkere af gifter og apotekvarer kan bare sælge sine varer til de kjøbmænd og forbrugere, som er nævnt i denne paragraf.

Det salg, som er nævnt i denne paragraf, skal foregaa efter faste regler for saadanne varers opbevaring, forsendelse og afhændelse og for tilsynet dermed. Disse regler udfærdiges af kongen eller den, han overdrager det til.

§ 28. Handel med brugte eller kasserede ting kan bare drives efter særskilt tilladelse af politiet. Afgift af saadan næring og forskrifter for udøvelsen af den kan fastsættes ved kommunal vedtægt.

Niende kapitel.

Særskilte forskrifter for de nordlige landsdele.

§ 29. Følgende særskilte forskrifter skal gjælde i Nordland, Tromsø og Finmarkens amter:

- 16 juli. a. Salgsret efter § 20 tilkommer bare indvaanere af riget.
- Nr. 3. b. Russiske undersaatte, som driver fiske fra de steder, som er nævnt i lov om fiskerierne i Finmarken af 13de september 1830 § 40, skal indtil videre have ret til paa disse steder at sælge sin fangst.
- c. I Vesteraalens distrikt af Nordlands amt og i Tromsø og Finmarkens amter skal førere af russiske fartøier fra egnene om Hvidehavet og Nordishavet indtil videre have ret til fra 15de juni til 30te september af alle og enhver, for egen eller andres regning, at købe eller mod vederlag i fiskeredskaber, hamp, jern, korn, mel, gryn, seildug, tjære, taugverk og trævirke at tilbytte sig og selv opgive til udførsel raa og saltet fisk.

Forskrifterne i dette led kan kongen efter amtstingets søknad udvide til at gjælde ogsaa steder indenfor Lofotens distrikt. De kongelige resolutioner af 19de april 1879 og 19de december 1881 om makketidshandelens udvidelse til enkelte steder i samme distrikt skal gjælde indtil videre med de ændringer, som følger af denne lov.

- d. Lov af 27de juni 1892 om forbud mod udførsel af trævirke m. v. fra Nordland, Tromsø og Finmarkens amter og lov af 20de februar 1904 til forebyggelse af smughandel med spirituose drikke i Tromsø stift og Namdalens fogderi af Nordre Trondhjems amt bliver fremdeles gjældende.

§ 30. Russiske undersaatte fra grænseegnene og svenske undersaatte skal indtil videre have ret til paa offentlige markeder i Tromsø og Finmarkens amter at sælge til alle og enhver disse egnes frembringelser af de almindelige landbonæringer, jagt og husflid.

§ 31. Det paaligger den, som har handelsbrev paa landet i Tromsø stift, at modtage opnævnelse som gjestgiver.

Særskilt for Finmarkens amt skal gjælde følgende afvigelser fra lovens almindelige regler:

- a. Det paahviler den, som har handelsbrev paa landet, at overtage tinghold og afgive hus til ekstraretter og at gjøre tjeneste som dampskibsekspeditor og postaabner mod den godtgjørelse, som er eller bliver fastsat.
- b. Naar nogen løser handelsbrev paa landet, skal han istedet for den godtgjørelse, som er fastsat i sportelloven, betale en afgift af kr. 40,00 til Finmarkens brændevinsafgiftskasse.
- c. Denne lov gjør intet skaar i den handelsret, som er tilstaaet russiske undersaatte ved overenskomst af 8de mai —26de april 1838. Saalænge denne overenskomst staa-

ved lag, bliver derfor § 9 i lov om handelen i Finmarken 16 juli.
af 13de september 1830 fremdeles gjældende. Nr. 3.

Tiende kapitel.

Forskjellige forskrifter.

§ 32. Enhver kan underhaand eller ved auktion sælge eller udføre nye eller gamle ting, som han kan godtgjøre at have faaet eller kjøbt til eget brug. Paa samme maade kan offentlige myndigheder sælge inddragne varer eller hittegoods.

§ 33. Naar omstændighederne maatte tilsige det, kan det kræves i forelæg af pengebod for overtrædelse af nogen af lovens forskrifter om omførselshandel, at vedkommende straks siger fra, om han vedtager forelægget. Ligeledes kan det fastsættes i forelægget, at sigtede hos politiet skal nedlægge eller stille sikkerhed for den sum, boden lyder paa, hvis han ikke straks vedtager forelægget. Sigtede kan paagribes og sættes i varetægtsfængsel, dersom han ikke opfylder disse vilkaar.

Bliver nogen dømt for ulovlig at have udøvet handelsnæring, som er paalagt særskilt afgift, skal afgiften betales for den tid, han har udøvet næringen.

§ 34. De særlige forskrifter, som gjælder for salg af brændevin, øl, vin, frugtvín og mjød, guld- og sølvarbeider, spillekort, margarin, almindelige maal- og vegtredekskaber, lotterisedler, ildsfarlige ting, almanaker, kalendre og fortidslevninger skal fremdeles staa ved kraft.

§ 35. Naar denne lov træder i kraft, ophæves det, som endnu er gjældende i følgende love: lov angaaende borgerskabs meddelelse til handlende af 8de juni 1818; lov om handelen i Finmarken eller Vest- og Østfinmarkens fogderier af 13de september 1830 §§ 3 og 5; lov om handelen i Nordlandene m. v. af 9de august 1839 § 3; lov om handelen af 8de august 1842; lov om forandringer i samme af 19de august 1845; lov af 17de august 1848, indeholdende nærmere bestemmelser for den i § 16, litera a i lov om handelen af 8de august 1842 hjemlede frihandel, forsaavidt Kristiania by angaar; lov af 3die september 1851, indeholdende forandringer i lov om handelen af 8de august 1842; lov af 21de januar 1860, indeholdende forandring i lov om handelen i Nordlandene af 9de august 1839 m. v.; lov af 22de juni 1863, indeholdende forandringer i den om handelen i Finmarken gjældende lovgivning undtagen dens § 8, som bliver gjældende til udgangen af aaret 1908; lov om udvidelse af handelsfriheden paa landet af 26de mai 1866; lov indeholdende adskillige bestemmelser om politivæsenet i Kristiania af 26de mai 1866, § 2, litera c, forsaavidt markeds-handel angaar; lov af 4de juni 1866, indeholdende forandring

16 juli. i lov om handelen af 8de august 1842; lov om forandringer i Nr. 3. handelslovgivningen af 24de mai 1873; lov af 3die juni 1874 om forandringer i de om makketidshandelen i Nordlands, Tromsø og Finmarkens amter gjældende bestemmelser; lov indeholdende forandring i lovgivningen om konkurs m. v. af 3die juni 1874 § 5, forsaavidt handelsmænd angaar; lov af 22de mars 1879 om forandring i de om makketidshandelen i Nordlands amt gjældende bestemmelser; lov om udskibningsret af 15de juni 1882 §§ 1—3; lov angaaende borgerbreve af 4de juli 1884, forsaavidt angaar borgerbrev paa handelsnæring; lov om skydsvæsenet af 14de juli 1893 § 71; lov om forandring i handels- og haandverkslovgivningen af 29de juni 1894, forsaavidt angaar kvinders adgang til at erholde handelsbrev; lov af 21de juli 1894 om delvis omordning af det civile embedsværk, § 3 b, forsaavidt angaar udstedelse af handelsbrev i landdistrikterne; lov om skat paa udenlandske handelsreisende af 27de juli 1896 og tillægslov til samme af 13de mai 1899; lov om indførsel af apotekervarer samt om handel med gifte og arkana af 16de mai 1904, forsaavidt angaar § 1, 4de og 5te led; lov af 26de mai 1906 om forandring i lov om handelen af 8de august 1842, og ellers enhver forskrift, som strider mod denne lov.

§ 36. Den, som udøver handelsret med hjemmel af handelsborgerskab, handelsbrev eller landhandlerbevilling, naar denne lov træder i kraft, skal have ret til at drive handelsnæring som købmand efter denne lov og skal i alle maader være ligestillet med en saadan. Dette gjælder ogsaa den, som udøver handelsret med hjemmel af fast stationshold paa landet, saalænge den overenskomst om stationsholdet staar ved lag, som han har, naar loven træder i kraft.

Den handelsret, som efter § 2 i lov af 22de juni 1863 om forandring i lovgivningen om handelen i Finmarken, drives paa flere steder samtidig, naar denne lov træder i kraft, kan indehaveren fremdeles udøve. Den gaar over paa hans enke og mindreaarige livsarvinger og kan fornyes af hans myndige livsarvinger, naar forskrifterne i denne lovs §§ 7, 2 og 3 iagttages. For enken og arvingerne bortfalder dog denne ret til at drive handel paa flere steder 50 aar, efter at denne lov er traadt i kraft. Den aarlige afgift, som kjøbmænd skal svare efter § 9, betales af hver handelsret, som vedkommende udøver.

§ 37. Enhver, som løser handelsbrev, efterat denne lov er traadt i kraft, skal finde sig i, at de rettigheder og pligter, som han faar efter denne lov, bliver ændret ved ny lov.

§ 38. Denne lov træder i kraft 1ste juli 1908.

De forskrifter, som trænges til dens gennemførelse, gives af kongen eller den, han overdrager det til.

Forskrifter, som fastsættes ved kommunal vedtægt efter 16 juli.
denne lov, maa have kongens stadfæstelse. Nr. 3.

Thi har Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antager og bekræfter denne beslutning som lov under rigets segl.

Givet paa Kristiania slot den 16de juli 1907.

Paa Hans Majestæt Kongens vegne,
efter bemyndigelse:

Chr. Michelsen. J. Løvland. Sofus Aretander.
Harald Bothner. Lehmkuhl. Otto Jensen. A. Berge.
Sven Aarrestad.
(L. S.)

Hesselberg.

Kongelig resolution

16 juli.

af 16de juli.

I henhold til lov af 22de mai 1875 angaaende adgang til at give dramatiske og andre offentlige forestillinger, dens § 4, meddeles stadfæstelse paa en af herredsstyret for Voss herred, Søndre Bergenhus amt, under 1ste juni 1907 fattet beslutning angaaende forandring i de ved kongelige resolutioner af 27de juli 1896 og 8de juni 1907 approberede politivedtægter for bemeldte herred.

Beslutningen er saalydende:

»Sangerhus, karussel, kunstberidning, kapløbning, ekvilibristiske og lignende forestillinger, menagerier, panoramaer og andre seværdigheder samt skydebane, ringkastning og deslige maa ikke holdes uden politiets tilladelse«.

Kongelig resolution

16 juli.

af 16de juli.

I henhold til lov af 19de april 1899 angaaende beskyttelse af børn mod brug af tobak meddeles stadfæstelse paa en af herredsstyret for Førde herred, Nordre Bergenhus amt, under

16 juli. 26de mars 1907 fattet beslutning til vedtægt angaaende salg af tobak til børn m. v.

Vedtægten er saalydende:

§ 1. »Salg af tobak i hvilkenksomhelst form til barn under 15 aar skal være forbudt, uanseet om tobakken af barnet angives kjøbt til dets eget eller andres brug.

§ 2. Det skal ligeledes være forbudt at købe tobak i nogen form til brug for eller efter opfordring af barn under 15 aar samt at overlade saadant barn tobak som gave eller i laan eller bytte eller mod vederlag i arbeide eller personlige tjenester.

§ 3. Barn under 15 aar, der nyder tobak paa offentlig plads eller vei, i offentligt forsamlingslokale eller paa andet offentligt sted, kan af politiets tjenestemænd fratages tobakken, piben eller andet redskab, som barnet i tilfælde benytter.

§ 4. Overtrædelser af denne vedtægt straffes med bøder efter loven«.

16 juli.

Kongelig resolution

af 16de juli.

De af Haugesunds bystyre i møde den 3die juni 1907 vedtagne regler for handel med brugte eller kasserede gjenstande i Haugesund i medhold af § 2 c i lov om handelen af 8de august 1842, jfr. lov af 26de mai 1906, stadfæstes som gjældende indtil videre med den forandring, at reglernes § 9 gives følgende ordlyd:

Af disse regler skal et eksemplar være opslaaet i den handlendes forretningssted.

De approberede regler er efter dette saalydende:

§ 1. For tilladelse til handel med brugte eller kasserede gjenstande erlægges en aarlig afgift til bykassen af 10 kroner. Tilladelsen gjælder kun for et kalenderaar ad gangen og kan tilbagekaldes, hvis disse regler ikke overholdes.

§ 2. Handelen maa kun drives paa steder og i rum, som godkjendes af politiet, og de indkjøbte eller modtagne gjenstande maa ikke opbevares udenfor disse steder eller rum. Over indgangsdøren skal den handlendes navn være saa tydelig angivet, som af politiet maatte bestemmes.

§ 3. De indkjøbte eller modtagne gjenstande maa ikke fjernes fra lokalet, afhændes, forandres, smeltes eller tilintetgøres før 7 dage er forløbne efter den dag, da de kom i den handlendes besiddelse. De skal paa passende maade forsynes med merkelap med nummer.

§ 4. Den handlende skal føre en af politiet godkendt 16 juli. fortegnelse over de indkøbte eller modtagne gjenstande. I fortegnelsen skal anføres gjenstandenes nummer (som paa merkelappen), tydelig angivelse eller betegnelse af gjenstanden, dagen for modtagelsen, den persons navn, stilling og adresse, af hvem den er købt eller modtaget, dagen for salget eller afhændelsen samt den persons navn, stilling og adresse, til hvem den er afhændet.

Den handlende er pligtig til naarsomhelst for politiet at fremlægge saavel denne fortegnelse som enhver gjenstand, der befinder sig i hans værg, hvad enten den er opført i fortegnelsen eller ikke.

§ 5. Den handlende maa ikke købe eller modtage brugte eller kasserede gjenstande af personer, som skjønnes at være under 18 aar, eller af ukjendte personer, som ikke paa betryggende maade kan legitimere sig.

§ 6. Fra kl. 8 aften til kl. 6 morgen maa ikke handel med heromhandlede gjenstande foregaa.

§ 7. Fra bestemmelserne i §§ 2 og 3 kan politiet i særlige tilfælde meddele fritagelse.

§ 8. Overtrædelse af disse regler straffes overensstemmende med straffelovens §§ 336 og 339 II.

§ 9. Af disse regler skal et eksemplar være opslaaet i den handlendes forretningssted.

Kongelig resolution

16 juli.

af 16de juli.

I medhold af lov om fredning af ferskvandsfisk af 30te mai 1894 § 1 fastsættes følgende fiskefredningsbestemmelser som gjældende indtil videre for Tunevandets i Tune herred, Smaalenenes amt:

1. Alt fiske skal være forbudt fra og med 1ste november til og med 31te mars.
2. Alt fiske skal ligeledes være forbudt fra fredag eftermiddag kl. 6 til mandag eftermiddag kl. 6 i tiden fra og med 1ste april til og med 31te oktober.
3. Brugen af vad og pilk som fiskeredskab skal være forbudt.
4. Overtrædelse af disse bestemmelser straffes efter loven.

Høieste resolution af 10de oktober 1904 angaaende fredningsbestemmelser for samme vand ophæves.

Denne resolution træder i kraft straks.

16 juli.

Kongelig resolution

af 16de juli.

I medhold af lov om pigtraads anvendelse til gjærde af 14de juli 1893 § 1 meddeles stadfæstelse paa en af Ytre Holmedals herredsstyre, Nordre Bergenhus amt, under 7de mai 1907 fattet beslutning, hvorved er bestemt:

Det skal være forbudt i Ytre Holmedals herred at sætte op gjærder med pigtraad:

- a. ved alle veie for almen færdsel,
- b. ved kreaturveie (»féraaser«),
- c. i delelinjer mellem naboer.

Tidligere af pigtraad opførte gjærder maa ikke repareres med pigtraad undtagen i de tilfælde, hvor det ifølge ovenstaaende er tilladt at anvende pigtraad.

Overtrædelse af disse forskrifter straffes efter loven.

16 juli.

Kongelig resolution

af 16de juli.

I medhold af lov om fredning af ferskvandsfisk af 30te mai 1894 § 1 bestemmes, at det indtil videre i samtlige vasdrag og fiskevand i Nes herred, Akershus amt, skal være forbudt at anvende følgende fiskeredskaber:

1. Vad, garn eller andre bundne redskaber af mindre maskevidde end 32 mm., maalt mellem knuderne i vaad tilstand.
2. Bakke eller rev.
3. Teine af kvist eller vidier.
4. Lyster.
5. Derhos forbydes ethvert fiske i mai maaned i tiden fra lørdag middag kl. 12 til tirsdag middag kl. 12.

Dog er herved ingen forandring gjort i de for Kampaaen og Utsjøen ved høieste resolution af 18de juli 1891 fastsatte fiskeriregler; for andre elvestrækninger og vande eller tjern, der danner grænse mod naboherred, skal gjælde de samme regler som i vedkommende naboherred.

Overtrædelse af de i nærværende resolution indeholdte bestemmelser straffes efter loven.

Kongelig resolution

16 juli.

af 16de juli.

I medhold af lov om fredning af ferskvandsfisk af 30te mai 1894 § 1 bestemmes, at der for Fane herred, Søndre Bergenhus amt, indtil videre skal gjælde følgende fiskeriregler:

1. Paa en strækning Aanæs—Faneelven, der forbinder Kallandsvandet og Klokkervandet, 25 meter ovenfor jernbanebroen og 75 meter nedenfor denne, skal alt fiske med hvilket som helst redskab til enhver tid være forbudt.
2. Fra 15de oktober til 15de mars, begge dage medregnede, skal alt fiske være forbudt.
3. I tiden fra 15de oktober til 15de november, begge dage medregnede, skal det være tilladt at drive fangst af rør med redskaber, hvis maskevidde ikke er mindre end i post 4 anført. Dog maa saadant fiske kun foregaa paa rørens sædvanlige gydepladse. Enhver, som vil drive dette fiske, maa hvert aar mindst 3 dage før fiskets begyndelse underrette lensmanden eller opsynet, hvor saadant er anordnet, herom.
4. Det skal til enhver tid være forbudt at bruge lyster, oter og teiner saavelsom not og garn eller andre bundne redskaber, der i vaad tilstand har mindre afstand mellem knuderne end:
 - a) For fisket i Kallandsvandet og Klokkervandet (Smedviksvandet) saavelsom i det vasdrag, der forbinder disse vande samt i de i vandene faldende elve og bække saa langt som ørret fra vandene kan gaa op, 2,5 — to og en halv — centimeter;
 - b) for den øvrige del af herredet 2 — to — centimeter.
5. Foranførte bestemmelser bliver uden anvendelse paa ruser og teiner, som anvendes til fangst af aal i tiden fra kl. 6 efterm. til kl. 7 morgen.
6. Disse bestemmelser bliver uden anvendelse paa vande, elve og bække, som danner grænse mod naboherred samt paa fiske af laks eller sjøørret i elvestrækning eller vand, hvor laks gaar.
7. Overtrædelse af disse bestemmelser straffes efter loven.

De ved høieste resolution af 14de juni 1904 for Fane herred fastsatte fiskeriregler ophæves.

16 juli.

Kongelig resolution

af 16de juli.

I medhold af lov om fredning af ferskvandsfisk af 30te mai 1894 § 1 fastsættes som tillægsbestemmelse til de ved de høieste resolutioner af 27de januar 1888 og 14de september 1903 samt Den norske regjerings resolution af 28de september 1905 fastsatte fiskeriregler for Ringebu herred, Kristians amt, at alt fiskeri i Imsdalsvandene med tilstødende elve og bække skal være forbudt fra 15de september til 15de juni.

Overtrædelse af denne bestemmelse straffes efter loven.

16 juli.

Kongelig resolution

af 16de juli.

I medhold af lov om fredning af ferskvandsfisk af 30te mai 1894 § 1 fastsættes følgende fiskeriregler som gjældende indtil videre for Haus herred, søndre Bergenhus amt:

1. Fra 15de september til 31te mars, begge dage iberegne, skal alt fiske være forbudt; ligesaa i den øvrige tid af aaret fra lørdag middag kl. 12 til mandag middag kl. 12.
2. Det skal til enhver tid være forbudt at bruge lyster, oter, teiner, kiper eller lignende redskaber saavel som not, garn eller andre bundne redskaber med mindre afstand mellem knuderne end 30 mm. i vaad tilstand.
3. Det er forbudt med garn eller andre fangstredskaber at stænge for elve eller bækkemundinger, hvor fisk gaar op eller ned.
4. Foranstaaende bestemmelser bliver uden anvendelse paa fangst af aal i maanederne august, september og oktober i tiden fra kl. 6 aften til kl. 7 morgen samt til enhver tid paa fangst af gjedde. Ligesaa paa vande, elve eller bække, som danner grænse mod naboherred, uden forsaavidt at lignende bestemmelser ogsaa gjøres gjældende der, samt paa fiske af laks og sjørret i elvestrækninger og vande, hvor disse gaar.
5. Overtrædelse af disse bestemmelser straffes efter loven.

16 juli.

Kongelig resolution

af 16de juli.

I medhold af lov om fredning af ferskvandsfisk af 30te mai 1894 § 1 bestemmes, at de ved høieste resolution af 14de juni

1892 fastsatte fiskeriregler for Ringsaker herred, Hede- 16 juli.
markens amt, forandres derhen, at IIa herefter bliver saa-
lydende:

Fra og med 1ste september til aabent vande om vaaren
skal alt fiske være forbudt, herfra brug af pilk og kupe til
fangst af abor undtagen.

Kongelig resolution

16 juli.

af 16de juli.

I medhold af lov om laks og sjørretfiskerierne m. v. af
8de april 1905 § 39 tillades det indtil videre at drive
fiskeri med stang til og med den 30te september i Moelven,
Hosanger Herred, søndre Bergenhus amt.

Kongelig resolution

16 juli.

af 16de juli.

I henhold til lov om fredning af ferskvandsfisk af
30te mai 1894 § 1 bestemmes, at det i et tidsrum af 5 aar
fra 1ste januar 1907 at regne skal være forbudt:

1. til fiskeri i samtlige fjorde, tjern, elve og bække inden
Hols herred, Buskerud amt, at benytte

a) lyster,

b) bundne redskaber med mindre masker end 30 — tretti
— millimeter mellem knuderne i vaad tilstand,

c) teiner, slør og lignende indretninger med mindre af-
stand end 32 — tretti to — millimeter mellem spilerne,

d) krogredskaber til fiskeri paa isen;

2. i de i nævnte herred beliggende vande, Holsfjorden og
Ustedalsfjorden, den sidste med tilhørende elve mellem Tufte-
broen og Lauverudfossen, tillige at benytte oter.

3. Overtrædelse af disse bestemmelser straffes efter loven.

Nærværende resolution træder i kraft straks.

Kongelig resolution

16 juli.

af 16de Juli.

I medhold af lov om laks- og sjørretfiskerierne m. v. af
8de april 1905 § 39 fastsættes indtil videre følgende bestem-
melser for fiske af laks og sjørret i Berbylven i
Smaalenenes amt:

- 16 juli. 1. Den aarlige fredningstid sættes til tiden fra og med 26de august til og med 31te mars.
 2. Den ugentlige fredningstid sættes til tiden fra lørdag aften kl. 6 til mandag aften kl. 6.
 3. Der tillades benyttet bundne redskaber med en maskevidde af mindst 32 millimeter mellem knuderne.
 Overtrædelse af foranstaaende bestemmelser er belagt med straf.
 De høieste resolutioner af 4de juli 1893 og 21de april 1899 angaaende fredningsbestemmelser for Berbyelven ophæves.
 Denne resolution træder i kraft straks.

16 juli.

Plakat,

hvorved — som tillæg til plakat af 7de oktober 1854 — i henhold til lov om renbeite m. v. af 7de september 1854 § 1 med tillægslove af 11te juni 1898 og 9de juni 1903 fastsættes en strækning i Kautokeino herred, inden hvilken det i tiden fra St. Hans til 15de september hvert aar skal være forbudt at holde rensdyr.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

I medhold af lov af 7de september 1854, jfr. lov af 11te juni 1898 og lov af 9de juni 1903, paabyder og befaler Vi følgende:

Det skal være forbudt i tiden fra St. Hans til 15de september hvert aar i Kautokeino herred at holde rensdyr paa strækningen indenfor følgende linje:

Susjavre—Vuottasjokka—Vuottasjavre—Mokkijavre—Lappojavre—Lappojokka til dens udløb i Kautokeinoelven og videre efter dennes løb til rigsrøs no. 311. Dog skal dette forbud ikke være til hinder for, at de fastboende har sine nødvendige arbejdsren paa den fredede strækning til enhver tid af aaret.

Overtrædelse af de i denne plakat givne forskrifter straffes efter loven.

Hvorefter alle vedkommende har at rette sig.

Givet paa Kristiania slot den 16de juli 1907.

Under rigets segl.

Paa Hans Majestæt Kongens vegne,

efter bemyndigelse:

Chr. Michelsen.	J. Løvland.	Sofus Arctander.
Harald Bothner.	Lehmkuhl.	Otto Jensen.
	Sven Aarrestad.	A. Berge.
	(L. S.)	

Hesselberg.

Plakat,

. 16 juli.

hvorved — som tillæg til plakat af 20de oktober 1898 — i henhold til § 1 i loven af 9de september 1857 indeholdende forandringer i og tillæg til lov om renbeite m. v. af 7de september 1854 samt i henhold til § 5 i lov om forskjellige forhold vedkommende fjeldfinnerne i Finmarkens amt af 23de juni 1888 bestemmes en strækning omkring bopladsene Moartasj og Galanito i Kautokeino herred, paa hvilken det skal være forbudt fjeldfinner at holde rensdyr.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

I medhold af lov af 9de september 1857 § 1 og lov af 23de juni 1888 § 5 paabyder og befaler Vi følgende:

Det skal være fjeldfinnerne forbudt i hvilkensomhelst tid af aaret at holde rensdyr inden en 2 km.² stor strækning rundt bopladsene Moartasj og Galanito i Kautokeino herred. Den fredede stræknings grænse gaar efter en linje, der med Morten Larsen Gainos boplads som udgangspunkt er opmaalt 1 km. nedover langs Storelven og ligeledes 1 km. opover. Fra nedre endepunkt er opmaalt 1 km. i sydøst fra elvebredden, og parallelt med denne linje er ligeledes opmaalt 1 km. fra det øvre endepunkt af linjen (langs Storelven). Hjørnene er forsynede med stenrøse. Dog maa fjeldfinnernes gamle flyttevei fra Morten Gainos boplads opover mod Roggeluobal ikke stænges. Forsaaavidt flytningen foregaar uden stans, er fjeldfinnerne fri ethvert ansvar.

Denne plakat træder ikraft 1ste december 1907.

Overtrædelse af de i de plakaten givne forskrifter straffes efter loven.

Hvorefter alle vedkommende har at rette sig.

Givet paa Kristiania slot den 16de juli 1907.

Under rigets segl.

Paa Hans Majestæt Kongens vegne,
efter bemyndigelse:

Chr. Michelsen. J. Løvland. Sofus Aretander.
Harald Bothner. Lehmkuhl. Otto Jensen. A. Berge.
Sven Aarrestad.
(L. S.)

Hesselberg.

16 juli.

Kongelig resolution

af 16de juli.

I medhold af lov om laks- og sjøørretfiskerierne m. v. af 8de april 1905 § 29 bestemmes, at det skal være forbudt at anvende kilenot eller lignende redskab inden en strækning af 200 meter udenfor den ved overskøjn af 26de og 27de september 1904 bestemte grænselinie mellem Gula elv, søndre Trondhjems amt, og sjøen, nemlig en ret linje fra det sydvestre hjørne af hovedbygningen paa gaarden Øieløkken i Melhus til det nordøstre hjørne af udhusbygningen paa den af Andreas Braa brugte plads under Ole Andersen Braas gaard Braa i Byneset. Dog skal dette forbud ikke omfatte:

1. den strækning paa fjordens nordre side, der ligger mellem land og en linje, der er trukket lodret paa nævnte grænselinie og skjærer denne i en afstand af 700 meter fra sammes nordre endepunkt, samt
2. den strækning paa fjordens søndre side, der ligger mellem land, og en linje, der ligeledes trækkes lodret paa grænselinjen og skjærer denne i en afstand af 700 meter fra dens søndre endepunkt.

Nærværende resolution træder i kraft strakt.

16 juli.

Kongelig resolution

af 16de juli.

I medhold af § 3 i lov af 25de juli 1897 indeholdende tillægsbestemmelser angaaende lapperne og rensdyrdriften inden de søndenfor Finmarkens amt liggende landsdele bestemmes, at der skal være forbudt for nomadiserende lap saavelsom fastboende (lap eller andre) at udøve eller lade udøve beiting med ren paa Rosøen, gaard no. 86 i Tjøtta herred, Nordlands amt.

Overtrædelse af denne bestemmelse straffes efter loven.

16 juli.

Kongelig resolution

af 16de juli.

I medhold af lov om fredning af ferskvandsfisk af 30te mai 1894 § 1 fastsættes følgende fiskeriregler for Tufsingdalen i Tolgen herred, Hedemarkens amt:

Inden en strækning af Tufsingelven og dens udløb i Fæmundsjøen, der opad begrænses af elvens bøining ved Baghaugen og udad til en ret linje, trukket fra Kornæssets yderste spids over Hestholmen og indtil fastlandet paa vestre side af Hestholmen, skal det være forbudt i et tidsrum af 5 aar fra disse bestemmelsers ikrafttræden at benytte nogetsomhelst bundet redskab.

Dog skal dette forbud forsaavidt angaar de saakaldte »Kjønnan« kun omfatte september og oktober maaneder.

Overtrædelse af disse bestemmelser straffes efter loven.

Kongelig resolution

16 juli.

af 16de juli.

I medhold af § 2 i lov om ansvar for skade paa bofæ ved hund samt om optagelse af hund m. v. af 11te juni 1903 meddeles approbation paa en af Tønset herredsstyre, Hedemarkens amt, under 1ste juni 1907 fattet beslutning, forsaavidt den bestemmer, at hund [som i den tid, da bofæ holdes paa havn, inden Tønset herred findes streifende om uden ledsager i havnegang udenfor indmarken, kan efter foranstaltning af grundeieren eller nogen i strækningen havneberettiget optages eller, hvis hunden tidligere har været optaget og der er fremgaaet overensstemmende med § 4 i ovennævnte lov, dræbes paa stedet.

Kongelig resolution

16 juli.

af 16de juli.

I medhold af lov om pigtraads anvendelse til gjærde af 14de juli 1893 § 1 meddeles stadfæstelse paa følgende beslutning, fattet under 22de april 1907 af Bergs herredsstyre, Smaalenenes amt:

Anvendelse af pigtraadgjærde inden bygningskommunen Kokkehaugen, det strøg, der ligger mellem Kokkehaugen og Tistedalen, samt langs bygdeveien fra Tistedalen over Vedenhøiden til Bækkevolds eiendom, skal være forbudt, medmindre pigtraaden er anbragt i en høide af mindst 1,35 meter fra marken.

I bygningskommunen Sponviken maa gjærde af pigtraad mod alfar vei eller sti være anbragt paa stolpernes indside og i en høide af mindst 1,5 meter fra marken og mellem naboer kun, naar disse er enige herom.

16 juli. Tidligere opført gjærde, der ikke opfylder disse betingelser, maa ei repareres med pigtraad, men med glat traad eller andet ufarligt materiale.

Overtrædelse af disse bestemmelser straffes efter loven.

16 juli.

Kongelig resolution

af 16de juli.

I medhold af § 8 i lov om værnskogens bevarelse m. v. af 20de juli 1893 meddeles approbation paa det af herredsstyret for Storelvedalens herred, Hedemarkens amt, i møde den 5te juni 1907 vedtagne udkast til vedtægt mod skogenes ødelæggelse inden herredet.

De approberede vedtægter er saalydende:

§ 1. I Storelvedalen herred er det forbudt at aavirke til salg eller industriel produktion bartrær, som er mindre end 17 cm. i tvermaal udenpaa barken paa bredeste kant 5 m. fra jevn bakke. Alle større træer pligter herredsblinkeren paa forlangende at udblinke, dog saaledes, at han har skogens trivsel og eftervekst for øie og gjensætter de fornødne frøtrær. Seks uger før blinkningen ønskes iverksat, skal den hugstberettigede indsende opgave til skograadet over det omtrentlige kvantum, som tænkes aavirket.

§ 2. Efter udblinkning af herredsblinkerne kan aavirkes træer under det i § 1 nævnte lavmaal, naar disse træer er:

- a) Beskadigede eller raadne.
- b) Uveksterlige eller forkrøblede.
- c) Til hinder for skogens vekst, saa der af den grund bør foretages tyndingshugst. Tyndingshugst maa anmeldes til skograadet 6 uger, før den foretages. Skograadet har adgang til at begrænse hugsten.

§ 3. Uden udblinkning af herredsblinkerne kan aavirkes:

- a) Trævirke til husbehov eller gaardsfornødenhed for den eien-
dom, under hvilken skogen er matrikuleret, eller til fyldest-
gjørelse af brugsret, der maatte tilkomme nogen som eier
eller bruger af jordeiendom.
- b) Tørre eller nedblæste træer.

§ 4. Snauhugst paa mark, der agtes opdyrket eller bebyg-
get, maa ikke foretages paa et større areal end 3 maal uden
skograadets tilladelse i hvert enkelt tilfælde.

Sau og gjed maa ikke slippes i uindhegnet mark i tiden
fra 1ste november til 20de mai.

§ 5. Anden aavirkning end den i § 3 nævnte maa kun
finde sted efter udblinkning af herredsblinkerne, der forsyner de
udviste træer med 3 merker af en dertil anskaffet merkøks, saa

ledes at der efter hugsten bliver et merke synbart paa stubben 16 juli.
og et paa hver side af det fældede træ. Er nogen hugstberet-
tiget misfornøiet med blinkningen, kan han inden en maaned ved
skriftlig klage til skograadet indanke spørgsmaalet til afgjørelse
af et skøn, bestaaende af to af skograadets medlemmer og om
muligt amtsskogmesteren.

§ 6. De i henhold til disse vedtægter faldende udgifter
udredes af herredskassen med undtagelse af blinkningsudgifter,
der refunderes af skogeieren.

§ 7. Til at paase disse vedtægters overholdelse og træffe
de hertil fornødne foranstaltninger ansætter herredsstyret et skog-
raad paa 5 medlemmer, som antager det fornødne antal herreds-
blinkere. For skograadet udfærdiges instruks af herredsstyret.

§ 8. Overtrædelse af nærværende vedtægter straffes efter
den almindelige borgerlige straffelovs § 339.

Plakat

16 juli.

angaaende indførsel af husdyr og smitteførende gjenstande.

Vi Haakon, Norges konge, gjør vitterligt:

I kraft af lov om foranstaltninger mod smitsomme husdyr-
sygdomme af 14de juli 1894 med tillægslov af 26de mai 1899,
dens § 17, fastsættes herved følgende bestemmelser for indførsel
af husdyr og smitteførende gjenstande:

I. Heste og andre til hesteslegten hørende dyr kan indføres:

- 1) fra Sverige paa betingelse af, at der medbringes
et for hvert enkelt dyr af politimyndighed eller af
norsk konsul bekræftet sundhedspas, hvoraf det frem-
gaar, at dyret har opholdt sig i de sidstforløbne 6
maaneder i Sverige, samt at det er sundt og ikke
antages at overføre smitsom sygdom.

Skyds- og trafikheste, der passerer grænsen for
atter at vende tilbage til Sverige, rammes ikke af
ovenstaaende forskrift.

- 2) fra alle andre lande paa betingelse af:

- a. at der medfølger et for hvert enkelt dyr af ved-
kommende lands politimyndighed eller af norsk
konsul bekræftet sundhedspas, hvoraf det fremgaar,
at dyret er sundt og ikke antages at overføre
smitsom sygdom, samt
- b. at ethvert dyr ved ankomsten til norsk toldstation
undersøges af autoriseret norsk dyrlæge og af ham
erklæres sundt.

16 juli. II. Storfæ, faar og gjeder kan indføres fra Sverige til livdyr eller til nedslagtning, fra Danmark alene til nedslagtning, og iøvrigt paa følgende vilkaar:

1. A. Fra Sverige a) pr. jernbane eller sjøværts direkte til Fredrikshald eller Kristiania eller ad nærmeste landevei til Prestebakke eller Kornsjø jernbanestation, hvorfra dyrene snarest muligt pr. jernbane føres videre til Fredrikshald; b) ad Allingmoveien eller over Svinesund gennem Bergs herred ad nærmeste vei direkte til Fredrikshald; c) pr. jernbane direkte til Trondhjem til slagtning i denne by. I hver sending skal i sidste fald kunne indføres indtil det antal dyr, som landbrugsdepartementet nærmere bestemmer.

B. Fra Danmark sjøværts direkte til Fredrikshald eller Kristiania.

2. Det skal ved en af autoriseret henholdsvis svensk eller dansk dyrlæge eller politimyndighed udstedt attest godtgøres, at dyrene kommer fra et distrikt, hvor der ikke for tiden optræder eller i de sidst forløbne 6 maaneder har optraadt smitsom mund- og klovsyge eller ondartet lungesyge, samt at dyrene ikke i de nærmest forudgaaende 6 maaneder er indført fra udlandet.

3. Dyrene skal være merkede eller i attesten saaledes beskræve, at deres identitet kan tilfredsstillende konstateres.

4. Dyrene skal ved ankomsten føres til de indhegnede, for saadant øiemed reserverede kvægtorve, hvor de bliver at underkaste undersøgelse af vedkommende kommunale dyrlæge.

5. Det kvæg, der agtes solgt som livdyr, skal opstaldes i særskilt afdeling paa det kommunale fjøs i 48 timer, helligdage ikke iberegnet, og i denne tid undersøges med tuberkulin.

6. Det kvæg, der ved denne undersøgelse findes lidende af eller mistænkt for tuberkulose, merkes i huden med et indbrændt tydeligt **T**.

7. Det kvæg, der indføres for at sælges til slagt, skal paa samme vis merkes med et i huden indbrændt tydeligt **S**.

8. De med **T** og **S** brændemerkede dyr skal inden 8 dage efter brændemerkningen, i overensstemmelse med de af landbrugsdepartementet fastsatte nærmere bestemmelser, nedslagtes.

9. Kvæg, der ved undersøgelse findes fri for tuberkulose, 16 juli. skal paa en iøjnefaldende maade være merket med ordet »Sund« samt aarsallet for den stedfundne undersøgelse.
 10. Som erstatning for de med heromhandlede undersøgelse, merkning, opstaldning og fodring af dyrene samt anskaffelse af tuberkulin, instrumenter, fjøsets rensning og desinfektion m. v. forbundne omkostninger skal vedkommende kommune være berettiget til at afkræve importøren en af kommunestyret fastsat og af landbrugsdepartementet godkendt afgift for hvert dyr.
 11. Landbrugsdepartementet bemyndiges til forøvrigt at fastsætte nærmere bestemmelser angaaende den her omhandlede imports ordning med hensyn til dyrenes undersøgelse og merkning samt attester og protokoller m. v.
- III. Forøvrigt forbydes indførsel af drøvtyggere (o: storfæ, faar, gjeder og andre drøvtyggende dyr) fra alle lande, med undtagelse at de russiske havne ved Nordishavet og Det hvide hav, hvorfra det er tilladt at indføre disse dyr til Finmarken. Rensdyrtrafikken til Norge rammes ikke af dette forbud. Storfæ, faar og gjeder forbydes indført fra Finmarken til rigets øvrige egne.
- IV. Svin forbydes indført fra alle lande med undtagelse af de under post III nævnte russiske havne, hvorfra det er tilladt at indføre disse dyr til Finmarken.
- Fra Finmarken forbydes svin indført til rigets øvrige egne.
- V. Hunde tillades indført fra Sverige og Danmark paa betingelse af, at der medfølger et af vedkommende lands politimyndighed eller af norsk konsul udfærdiget bevis for, af dyret ikke er indført til udførselslandet fra andet land end Norge i de sidst forløbne 6 maaneder. Forøvrigt er indførsel af hunde forbudt fra alle lande. Hunde, der tilhører eierne af svenske renhjorder og i følge med disse passerer Finland paa gennemgang fra Sverige, rammes ikke af dette forbud.
- VI. Huder og skind skal det indtil videre være tilladt at indføre fra Sverige og Danmark paa betingelse af, at der medfølger varen et af vedkommende lands politimyndighed eller af norsk konsul udstedt bevis om, at huderne og skindene er indkjøbt i vedkommende udførselsland og ikke indført dertil i raa tilstand fra andre lande. Forøvrigt er indførsel af raa dele af drøvtyggere og af svin, saasom utilberedede skind og huder (tørrede

16 juli.

eller saltede huder og skind derunder ikke indbefattede), utilvirkede, utilberedede og urensede haar og børster, som ikke i forveien er desinficerede samt muler og klover forbudt fra alle lande. Indførsel af usaltet eller utilberedet kjød og flesk samt usmeltet talg skal være forbudt fra Østerrige, Italien, Grækenland, Tyrkiet, fra Rusland med undtagelse af indførsel til Finmarken fra de ved Nordishavet og Det hvide hav beliggende havne, samt fra alle lande udenfor Europa.

VII. Indførsel af græs, hø og halm til furage forbydes fra alle lande undtagen fra Sverige og Danmark samt til Finmarken fra de russiske havne ved Nordishavet og Det hvide hav.

VIII. Brugte fjøsredskaber forbydes indført fra alle lande, medmindre det godtgjøres, at de er sikkert desinficerede.

Disse bestemmelser træder i kraft straks. Samtidig ophæves den gjældende plakat angaaende indførsel af husdyr og smitteførende gjenstande af 20de juni 1904.

Hvorefter alle vedkommende har at rette sig.

Givet paa Kristiania slot den 16de juli 1907.

Under rigets segl.

Paa Hans Majestæt Kongen vegne,

efter bemyndigelse:

Chr. Michelsen. J. Løvland. Sofus Arctander.

Harald Bothner. Lehmkuhl. Otto Jensen. A. Berge.

Sven Aarrestad.

(L. S.)

Hesselberg.

Rettelse:

I lukningsvedtægten for Aalesund § 1, 3die passus (Lovtidendens 1ste afdeling, side 207,) staar: 25de december istedetfor 23de decembex.

Udgiver: Fred. T. Salicath.